

Oppineet ja lapsenmieliset

Kirkko on se instituutio, joka on tuonut Suomeen sivistyksen, kirjakulttuurin, kansanopetuksen ja koulut. Kirkossa on totuttu arvostamaan oppineisuutta ja se on tottunut näkemään tehtävänään tiedon jakamisen eteenpäin. Esimerkiksi suomalaisten elämään olennaisena osana kuuluva rippikoulu kehitettiin ehtoollisella käyntiä varten: katsottiin, että tullakseen ehtoollispöytään oli kristityn omattava perustiedot kristinopista ja tiedettävä jotain ehtoollisen merkityksestä.

Tämän sunnuntain evankeliumitekstissä Jeesus ei kuitenkaan ylistä oppineisuutta tai kirjaviisautta. Päinvastoin. Jeesus iloitsee tekemästään yllättävästä havainnosta. Siitä, että lapsenmieliset ovat kiinnostuneempia hänen julistuksestaan kuin oppinut eliitti.

Olenkaisimman äärellä kirjaviisaus menettää merkityksensä. Tämä siksi, että uskon asioissa Jumala on se, joka toimii, se joka paljastaa itsensä, se joka kutsuu. Ihminen ei omin voimin löydä Jumalaa, eikä pysty Häneen uskomaan. Valmius, voima ja kyky kaivata Ju-

malan puoleen, elää Hänen varassaan, roikkua Jeesuksen viitan liepeessä – nämä kaikki tulevat Jumalalta itseltään. Martti Luther vertasikin ihmistä uskon asioissa elottomaan puupötkelöön.

Jälleen kerran Jeesus siis nostaa lapset uskon esikuviksi. Siksi onkin niin hienoa, että kaikkialla maailmassa kaikuu niin kirkkojen opetuksessa kuin erityisesti pienten lasten kastetilaisuuksissa Jeesuksen ohje meille kaikille: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta.”

Ville Niittynen saarnaa Kaarinan kirkossa 6.9. klo 10 alkavassa juhlamessussa, jossa arkkipiispa Kari Mäkinen asettaa hänet Kaarinan kirkkoherran virkaan.

